

Přirozenost muže

Když poznáš pravou podstatu materiálního světa, zaženeš smutek; když poznáš pravou podstatu ducha, dospěješ k blaženosti.

Bhagavadgíta (13.1)

Bůh od samého začátku vytvořil poslání oběma pohlavím podle svého; žena se má starat o domácnost a muž pracovat mimo domov.

Xenofón aténský

Svět je ve své podstatě ucelený, ale také mnohotvárný, a aby se v něm zachoval pohyb, potřebuje dva principy: mužský a ženský. Právě díky vzájemnému působení těchto dvou energií existuje ve vesmíru život. Je velmi důležité pochopit, že není jednota a boj protikladů, jak tvrdí Hegelova dialektika, ale jednota a harmonické spolupůsobení dvou principů je základem života.* Mužskému a ženskému principu ve vesmíru přináleží různé vlastnosti, protože plní rozdílné funkce a mají odlišné úlohy, což

* viz **Muž a žena**: Osho, Eugenika 2015

ale vůbec neznamená, že musí bojovat proti sobě. Boj mezi mužem a ženou začíná právě tehdy, zapomenou-li na svou pravou podstatu. Mužský a ženský princip tvoří dvě polovičky celku. Proto bude správné, přeformulujeme-li první zákon dialektiky takto: Zákon jednoty a harmonického spolupůsobení různých projevů celku. Znovu zdůrazňuji – harmonického spolupůsobení.

Oba principy, mužský i ženský, mají pro svět stejnou hodnotu, jsou obdarovány stejnou silou, která se však projevuje rozdílně, protože podstata těchto principů není totožná. Vedle toho se muž a žena liší i psychofyziologicky a jsou předurčeni k plnění rozdílných úloh.

Naší úlohou bude, abychom se zorientovali v mužské přirozenosti a uvědomili si, čím se liší od ženské.* Díky tomu se dozvíme, jak se má chovat muž, aby mělo jeho konání blahodárný dopad na okolní svět a na něho samotného.

Jak k tématu budeme přistupovat? Chceme-li poznat nějaký jev, musíme ho prozkoumat z různých stran, ale i v součinnosti s jinými jevy. V našem případě to bude mužská energie, její charakteristika, ukazovatele, příznaky a její porovnání s projevem ženské energie.

* viz *O ženách* a *O mužích*: Osho, Eugenika

Náš proces poznávání začneme tím, že se obrátíme na uznávané svaté knihy. Ve *Védách* se hovoří o tom, že základem celého vesmíru je jediné vědomí Nejvyššího, neohrazené časem a prostorem, které vytváří ucelené materiální pole. Vědomí nedisponuje kvalitativními vlastnostmi, nemá začátek a konec.* Vrhá své světlo na pozorovaný svět, a pouze díky němu tento materiální svět existuje.

Když vědomí Nejvyššího myriádami svých částíček – jiskřiček vstupuje do klidné hmoty, rozhýbe ji. Tak vzniká živá příroda a čas – jedny z hlavních energií Nejvyššího. Z toho vyplývá, že celá příroda i všechna hmota mají svůj začátek v nejvyšším vědomí. Nejvyšší vědomí se projevuje v přírodním světě v podobě různých psychických a fyzických energií, které se navzájem nekonečně prolínají.

Vědomí se spojuje s přírodou a umožňuje jí, aby rostla a rozvíjela se v čase. Ve fyzickém světě se to projevuje tak, že mužská energie, která je ztělesněním nejvyššího ducha, se soustřeďuje na ženskou energii, matku přírodu, a oplodňuje ji, aby vznikl nový život.

Porovnáme-li védskou tradici s jinými náboženskými a filozofickými tradicemi, zjistíme,

* viz *Vědomí – Klíč k životu v rovnováze*: Osho, Eugenika 2005

že jsou si velmi podobné. Například u našich slovanských předků je ztělesněním mužského duchovního principu otec Svarog a ženského matka Lada. Ona je příroda, nejvyšší harmonie. Svarog je duch.

Také v čínské filozofii je jin a jang ztělesněním dvou velkých principů vesmíru – mužského a ženského. A každý z nich má své charakteristické vlastnosti.

A tak na základě záměru Stvořitele muž, který zosobňuje ducha, inklinuje k ženě, jež je ztělesněním hmoty a naopak. Prostřednictvím muže a ženy se v materiálním světě projevuje život. Muž – duch organizuje hmotu, strukturuje prostor zvláštním způsobem v souladu se svým záměrem. Muž naděluje ženu – hmotu životem, lépe řečeno, samotným principem života. Přitom ani jeden z nich nehraje v procese tvorby života důležitější úlohu. Oba principy tvoří jeden nedělitelný celek. Bez ducha, bez idey je hmota mrtvá, nemůže se rozvíjet. Muž je svojí podstatou tvůrcem a potřebuje pole působení. Pouze tehdy se může cítit jako tvůrce. Bez ženy, bez hmoty, bez přírody není muž úplný, plnohodnotný a dokonalý. Je to žena, matka, která umožňuje muži ztělesnit svůj záměr, své myšlenky v životě a ustát na tomto světě.

Jak vidíme, muž a žena potřebují jeden druhého, nemohou žít jeden bez druhého v přímém i přeneseném smyslu slova, protože bez spojení těchto dvou základních principů vesmíru nemůže existovat život.

Hmota zve ducha, aby na ní pracoval, aby se přetvářela, aby znova a znova oživala, rozvíjela se a rostla. Proto příroda obdarovala ženu něžným a laskavým hlasem, jemnými způsoby, ladným pohybem, pružností a zvláštní krásou tvarů. Aby podněcovala muže k tvorbě. Muž však nemusí pospíchat, aby obdělal toto pole a zasel do něho semena ducha, protože nejdříve jeho semeno musí dozrát, a to v přímém i přeneseném významu slova. Mládenec, tedy budoucí muž, musí získat fyzickou, mravní a duchovní sílu, osvojit si jisté návyky správné manipulace s různými živly a silami tohoto světa a identifikovat se se svým posláním. Musí vychovat a zocelit svého ducha.

Toto vše je velmi důležité, protože muž musí nést velkou odpovědnost. Vždyť od kvality ducha se odvíjí idea, která ve hmotě ztělesní život na tomto světě. Proto se muž musí vážně věnovat svému rozvoji, mít správné cíle a nemrhat zbytečně svou energií.

Mužský princip	Ženský princip
Vědomí, Puruša,	Hmota, Prakrti,
Svarog, jang, Duch	Lada, jin, Příroda
Vědomý princip, Idea – prvotní obraz	Potenciální energie, Pradhana – počáteční pole
Nemá kvalitativní atributy	Má kvalitativní atri- buty
Nemá jasné obrysy	Má tvar
Probouzí a podněcuje Prakrti, Přírodu k existenci, vkládajíc do ní semeno vědo- mí, a je tak svědkem procesu tvorby	Realizuje proces tvorby na podnět Puruši, Ducha
Zpočátku je aktivní, později pasivní	Zpočátku je pasivní, potom aktivní